

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1043

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 noiembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 601 din 5 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în ansamblul său, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 358/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Legii nr. 358/2015, în ansamblul său	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
144. — Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping pentru aprobarea cuantumului taxei pentru activitatea prestată de către Comisia de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic, a taxei de audiere pentru soluționarea cauzelor de către Comisia de audiere și a condițiilor în care se acordă ajutor public judiciar cu privire la taxa de audiere	4–5
1.402/191. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate privind aprobarea modalității de calcul al taxei de acreditare, reevaluare și reacreditare a unităților sanitare din ambulatoriu, pentru ciclul I de acreditare	6
1.823. — Ordin al ministrului finanțelor privind deschiderea contului unic pentru achitarea amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice potrivit prevederilor Legii nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 295 din 15 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 601 din 5 noiembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în ansamblul său, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 358/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Legii nr. 358/2015, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36²¹ din Legea nr. 358/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Tudor Iulian în Dosarul nr. 18.530/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.061D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus o cerere de judecare în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că printr-o ordonanță de urgență poate fi modificat Codul fiscal, iar stabilirea numai prin lege a impozitelor și taxelor are semnificația interzicerii stabilirii lor prin acte normative având o forță juridică inferioară legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 936 din 25 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 18.530/3/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36²¹ din Legea nr. 358/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul**

de procedură fiscală, excepție ridicată de Tudor Iulian într-o cauză având ca obiect anularea unor acte administrativ-fiscale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale întrucât Codul fiscal nu a fost modificat printr-o lege organică, ci printr-o ordonanță de urgență, iar prevederile legale modificate din Codul fiscal au intrat în vigoare la 3 zile de la data publicării legii de aprobare și nu la 6 luni distanță, așa cum se prevede chiar în Codul fiscal.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Se arată că reglementarea impozitelor nu face parte dintre domeniile pentru care, potrivit art. 73 alin. (3) din Constituție, este necesară adoptarea unei legi organice. Referitor la aspectul intrării în vigoare a modificărilor aduse Codului fiscal prin Legea nr. 358/2015, se arată că în cuprinsul legii nu s-a prevăzut un termen de intrare în vigoare, astfel că legea a intrat în vigoare în termenul de 3 zile de la publicare prevăzut de art. 78 din Constituție.

8. Referitor la susținerea potrivit căreia nu ar fi fost respectat termenul de 6 luni pentru intrarea în vigoare a modificărilor Codului fiscal, instanța reține că reglementările cuprinse în art. 4 din Codul fiscal sunt norme de principiu, de la care legiuitorul poate deroga prin reglementări speciale. De altfel, susținerile autorului excepției de neconstituționalitate țin de interpretarea și aplicarea legii, nefiind, de fapt, o problemă de constituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit actului de sesizare, prevederile art. 36²¹ din Legea nr. 358/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. Din examinarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 817 din 3 noiembrie 2015, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 358/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 31 decembrie 2015, în ansamblul său, precum și Legea nr. 358/2015, în ansamblul său.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 73 alin. (1) și (3) privind reglementarea prin legea organică și în art. 139 alin. (1) privind stabilirea prin lege a impozitelor, a taxelor și a altor contribuții.

14. Din motivarea excepției de neconstituționalitate se poate deduce în mod rezonabil că autorul acesteia a înțeles să invoce și prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind securitatea raporturilor juridice.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare, în conformitate cu prevederile art. 115 alin. (7) din Constituție, și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege, chiar dacă, din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea lor de către Guvern (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006, sau Decizia nr. 1.039 din 9 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 21 august 2009). În cadrul controlului de constituționalitate *a priori* exercitat asupra legilor de aprobare a ordonanțelor, se pot contesta și, implicit, Curtea poate efectua controlul atât asupra aspectelor de constituționalitate extrinsecă, cât și asupra celor de constituționalitate intrinsecă privind ordonanța astfel aprobată (Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 iunie 2019, paragraful 25).

16. Astfel, în jurisprudența sa constantă cu privire la art. 139 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale se stabilesc numai prin lege, instanța de contencios constituțional a statuat că termenul „lege” folosit în aceste prevederi constituționale desemnează acte normative ce au forța juridică a legii, fiind incluse aici și ordonanțele și ordonanțele de urgență ale Guvernului.

17. Din economia dispozițiilor constituționale reiese că, de principiu, normele fiscale și de procedură fiscală nu figurează printre cele prevăzute de art. 73 alin. (3) din Constituție [cu unele excepții, cum ar fi reglementarea infracțiunilor și regimul executării acestora, situație prevăzută la art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție]. În cazul de față, prevederile vizate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2015 conțin norme de natură fiscală care nu țin de domeniul legilor organice, astfel încât critica raportată la art. 73 alin. (1) și (3) și art. 139 alin. (1) din Constituție apare ca fiind neîntemeiată.

18. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, prin raportare la principiul predictibilității legii fiscale, instituit de prevederile art. 3 lit. e) și ale art. 4 alin. (2) din Codul fiscal (în conformitate cu care „*În cazul în care prin lege se introduc impozite, taxe sau contribuții obligatorii noi, se majorează cele existente, se elimină sau se reduc facilități existente, acestea vor intra în vigoare cu data de 1 ianuarie a fiecărui an și vor rămâne nemodificate cel puțin pe parcursul aceluia an.*”), Curtea a constatat că această critică nu poate fi primită. Astfel, controlul realizat de Curtea Constituțională este unul de constituționalitate, prin raportare la dispoziții și principii ale Constituției. Relevanța constituțională a unor norme legale în interpretarea și aplicarea art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, în cadrul controlului de constituționalitate a legilor și ordonanțelor (atât *a priori*, cât și *a posteriori*), respectiv a normelor de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, a fost stabilită în jurisprudența Curții Constituționale pornind de la semnificația pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului o dă noțiunii de „lege”, noțiune care este cuprinsă în art. 1 alin. (5) din Constituție. Curtea Constituțională a statuat că din această jurisprudență „se desprinde concluzia potrivit căreia, pentru relevanța constituțională a principiului legalității, esențial este ca prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, care să nu întrunească cerințele clarității, preciziei, previzibilității și ale accesibilității normei juridice, legiuitorul să fi adus atingere în final unor drepturi, libertăți sau principii de rang constituțional” (Decizia nr. 62 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2018).

19. În această lumină și cu această circumstanțiere trebuie abordată interpretarea principiului legalității în cadrul atribuțiilor Curții Constituționale de control al constituționalității legilor înainte de promulgare și, respectiv, a legilor și ordonanțelor Guvernului după intrarea în vigoare, iar nu ca o verificare a compatibilității legilor sau a ordonanțelor Guvernului între ele. Acceptarea tezei contrare, în sensul că, în cadrul controlului de constituționalitate a legilor și a ordonanțelor Guvernului, orice altă lege sau orice alte dispoziții cuprinse în aceeași lege sau ordonanță a Guvernului pot deveni, prin simpla invocare a art. 1 alin. (5) din Constituție, norme de referință pentru acest control, denaturează sensul dispozițiilor constituționale care configurează competența instanței de contencios constituțional (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 24 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 18 februarie 2019, paragraful 46).

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tudor Iulian în Dosarul nr. 18.530/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în ansamblul său, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 358/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și Legea nr. 358/2015, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN

pentru aprobarea cuantumului taxei pentru activitatea prestată de către Comisia de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic, a taxei de audiere pentru soluționarea cauzelor de către Comisia de audiere și a condițiilor în care se acordă ajutor public judiciar cu privire la taxa de audiere

Având în vedere:

— art. 28 alin. (1), art. 31 alin. (1) și (4), art. 62 și 68 din Legea nr. 310/2021 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport;
— Referatul de aprobare nr. 681/ANAD din 27.10.2025 al Direcției control doping și combaterea și prevenirea traficului ilicit de substanțe dopante,

în temeiul art. 12 alin. (5) și (6) din Legea nr. 310/2021,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă taxa pentru activitatea prestată de către Comisia de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic în cuantum de 350 lei.

Art. 2. — Se aprobă taxa pentru soluționarea cauzelor de către Comisia de audiere în cuantum de 450 lei.

Art. 3. — Se aprobă condițiile în care se acordă ajutor public judiciar cu privire la taxa de audiere, prevăzute în anexa care face parte integrată din prezentul ordin.

Art. 4. — Agenția Națională Anti-Doping va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping

nr. 124/2019 privind aprobarea Deciziei Consiliului director al Agenției Naționale Anti-Doping nr. 1 din 28 martie 2019 pentru stabilirea cuantumului taxei privind activitatea prestată de Comisia de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic, Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările anti-doping și Comisia de apel de pe lângă Agenția Națională Anti-Doping, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 10 aprilie 2019.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Ștefan Rohnean

București, 4 noiembrie 2025.
Nr. 144.

CONDIȚII
pentru acordarea ajutorului public judiciar cu privire la taxa de audiere

Art. 1. — (1) Ajutorul public judiciar cu privire la taxa de audiere percepută pentru soluționarea cauzelor de încălcare a reglementărilor anti-doping de către Comisia de audiere reprezintă acea formă de asistență care are ca scop asigurarea dreptului la un proces echitabil și garantarea accesului egal la procedură pentru sportivi, personalul asistent al acestora sau alte persoane față de care Agenția Națională Anti-Doping (ANAD) a formulat o acuzație de încălcare a reglementărilor anti-doping.

(2) Ajutorul public judiciar cu privire la taxa de audiere se acordă persoanelor prevăzute la alin. (1) care nu pot achita taxa de audiere fără a pune în pericol întreținerea lor ori a familiei lor.

Art. 2. — Prin *familie* se înțelege soțul/soția, copiii sau alți descendenți în linie dreaptă în vârstă de până la 18 ani aflați în întreținerea solicitantului, precum și copiii sau alți descendenți în linie dreaptă în vârstă de peste 18 ani, dar nu mai mult de 26 de ani, dacă se află în continuarea studiilor și în întreținerea solicitantului. De asemenea, se consideră membru al familiei și persoana care are domiciliul ori reședința comună și gospodărește împreună cu solicitantul, copiii sau alți descendenți în linie dreaptă ai acestuia în vârstă de până la 18 ani aflați în întreținerea solicitantului, precum și copiii sau alți descendenți în linie dreaptă în vârstă de peste 18 ani, dar nu mai mult de 26 de ani, dacă se află în continuarea studiilor și în întreținerea solicitantului.

Art. 3. — Ajutorul public judiciar constă în:

- a) scutirea de la plata taxei de audiere;
- b) suportarea parțială a taxei de audiere în cuantumul stabilit de către Comisia de audiere.

Art. 4. — (1) Beneficiază de ajutor public judiciar cu privire la taxa de audiere persoanele al căror venit mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul echivalentului a 25% din salariul de bază minim brut pe țară. În acest caz, solicitantul va fi scutit integral de la plata taxei de audiere.

(2) Dacă venitul mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul echivalentului a 50% din salariul de bază minim brut pe țară, solicitantul va achita 50% din taxa de audiere.

(3) La stabilirea venitului se iau în calcul orice venituri periodice, precum salarii, indemnizații, onorarii, rente, chirii, profit din activități comerciale sau dintr-o activitate independentă și altele asemenea, precum și sumele datorate în mod periodic, cum ar fi chiriile și obligațiile de întreținere.

Art. 5. — ANAD va informa sportivii, personalul asistent al acestora sau alte persoane față de care a formulat o acuzație de încălcare a reglementărilor anti-doping despre posibilitatea de a solicita, în condițiile art. 68 din Legea nr. 310/2021 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, acordarea ajutorului public judiciar.

Art. 6. — (1) Cererea de ajutor public judiciar se depune la ANAD în termen de 10 zile de la data comunicării de către Comisia de audiere a primului termen de soluționare a cauzei.

(2) Cererea pentru acordarea ajutorului public judiciar va cuprinde mențiuni privind:

- cauza pentru care se solicită ajutorul public judiciar;
- identitatea, codul numeric personal, domiciliul și starea materială a solicitantului și a familiei sale;
- înscrisuri doveditoare ale veniturilor solicitantului și ale familiei sale, precum și dovezi cu privire la obligațiile de întreținere sau de plată.

(3) Cererea va fi însoțită și de o declarație pe propria răspundere a solicitantului în sensul de a preciza dacă în cursul ultimelor 12 luni a mai beneficiat de ajutor public judiciar din partea ANAD, pentru ce cauză, precum și cuantumul acestuia.

(4) Cererea se soluționează de către ANAD și se comunică solicitantului și Comisiei de audiere.

(5) În cazul respingerii cererii de ajutor public judiciar, persoana interesată poate face cerere de reexaminare, în termen de 3 zile de la data comunicării.

(6) Cererea de reexaminare se soluționează de către ANAD și se comunică solicitantului și Comisiei de audiere.

Art. 7. — Solicitantul are obligația de a plăti taxa de audiere până la termenul stabilit de către ANAD.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.402 din 29 octombrie 2025

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE
Nr. 191 din 15 octombrie 2025

ORDIN

privind aprobarea modalității de calcul al taxei de acreditare, reevaluare și reacreditare a unităților sanitare din ambulatoriu, pentru ciclul I de acreditare

Văzând:

— Referatul de aprobare nr. 1.402R din 29.10.2025 al Ministerului Sănătății și nr. 3.480 din 15.10.2025 al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate;
— prevederile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modul de calcul al taxei de acreditare, precum și al celei de reacreditare a unităților sanitare din ambulatoriu, pentru ciclul I de acreditare, care include costurile aferente evaluării în vederea acreditării și monitorizării încadrării unității sanitare din ambulatoriu în categoria de acreditare acordată, pentru perioada ciclului I de acreditare, după următoarea formulă:

$T_a = T_h \times H$,

unde:

T_a = taxa de acreditare;

T_h = tariful orar, în sumă de 290 lei, aferent activităților de evaluare în vederea acreditării unităților sanitare din ambulatoriu pentru întreaga perioadă de valabilitate a certificatului de acreditare;

H = timpul necesar procesului de evaluare în vederea acreditării, exprimat în ore și calculat distinct pentru fiecare unitate sanitară din ambulatoriu, conform prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 101/2025 privind aprobarea algoritmului de stabilire a numărului de ore-muncă pentru evaluarea unităților sanitare din ambulatoriu, a modelului, precum și a modalității de întocmire a „Fișei de calcul al duratei vizitei” pentru unitățile sanitare din ambulatoriu.

(2) Plata se efectuează în lei și se virează în contul Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, cod fiscal 34998410, cont bancar RO25TREZ70020G160300XXXX, deschis la Trezoreria Municipiului București.

(3) Dovada efectuării plății se transmite de către unitatea sanitară din ambulatoriu Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate conform procedurii și metodologiei în vigoare la data înscrierii în procesul de acreditare.

Art. 2. — (1) Pentru perioada de valabilitate a acreditării unei unități sanitare din ambulatoriu, nivelul taxei de reevaluare la cerere se stabilește având în vedere aceleași criterii ca în cazul taxei de acreditare, în funcție de aspectele de calitate care vor fi supuse reevaluării.

(2) Plata se efectuează în lei și se virează în contul Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, cod fiscal 34998410, cont bancar RO25TREZ70020G160300XXXX, deschis la Trezoreria Municipiului București.

(3) Solicitantul transmite Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate o cerere de reevaluare, confirmarea plății reprezentând condiție pentru inițierea reevaluării.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

Președintele Autorității Naționale
de Management al Calității în Sănătate,
Valentin-Florin Ciocan

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind deschiderea contului unic pentru achitarea amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice potrivit prevederilor Legii nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale**

În baza prevederilor art. 5 din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) În scopul încasării amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice de către agenții constatatori din cadrul organelor care au implementat seria de evidență unică a proceselor-verbale de contravenții și modalitatea de preluare și transmitere în sistem informatic a datelor necesare creării titlului de creanță electronic, la Trezoreria operativă centrală și la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului se deschide contul 50.09.01 „Cont unic aferent amenzilor contravenționale aplicate persoanelor fizice”, denumit în continuare *contul*.

(2) Contul prevăzut la alin. (1) se codifică cu următoarele coduri de identificare fiscală:

a) la Trezoreria operativă centrală — cu codul de identificare fiscală atribuit Trezoreriei Statului — pentru încasarea sumelor achitate de plătitori prin decontare bancară, inclusiv prin intermediul contului tranzitoriu deschis pe numele Ministerului Finanțelor la instituții de credit, prin mandat poștal, pentru transferul de către unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului al sumelor încasate de acestea în numerar sau prin intermediul POS-urilor instalate la ghișeele acestora, precum și pentru transferul de către unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale al sumelor încasate de la persoanele care nu au domiciliul pe raza respectivei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, cu excepția sumelor încasate potrivit prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările și completările ulterioare;

b) la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului — cu codul de identificare fiscală atribuit Trezoreriei Statului — pentru sumele încasate de unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului în numerar sau prin intermediul POS-urilor instalate la ghișeele acestora;

c) la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului — cu codul de identificare fiscală al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale — pentru sumele încasate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în numerar la casieriele acestora, prin intermediul cardurilor bancare, utilizând Sistemul național electronic de plăți, disponibil la adresa de internet www.ghiseu.ro, precum și prin intermediul echipamentelor POS instalate la sediile acestora și/sau al aplicațiilor care facilitează acceptarea plăților electronice.

(3) Sumele încasate de unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului potrivit prevederilor alin. (2) lit. b) se virează în contul prevăzut la alin. (1), codificat cu codul de identificare fiscală

atribuit Trezoreriei Statului, deschis la Trezoreria operativă centrală din cadrul Ministerului Finanțelor.

Art. 2. — Sumele încasate de Ministerul Finanțelor în contul prevăzut la art. 1 alin. (1), deschis la Trezoreria operativă centrală, se virează din acest cont în:

a) contul de venituri ale bugetului local 21.A.35.01.02 „Venituri din amenzi și alte sancțiuni aplicate de către alte instituții de specialitate” al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale în care domiciliază contravenientul, deschis la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului — în cazul persoanelor fizice care au domiciliul în România;

b) contul de venituri ale bugetului de stat 20.A.35.01.03 „Venituri din amenzi aplicate persoanelor nerezidente”, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, în cazul persoanelor fizice fără domiciliu în România sau cu domiciliu necunoscut.

Art. 3. — (1) Codul IBAN aferent contului prevăzut la art. 1 alin. (1) este generat fără secvență și are următoarea structură:

RO zz TREZ yyy cccccc xxxxxxx,

în care:

a) RO = codul de țară;

b) zz = două caractere numerice de verificare, reprezentând cifra de control;

c) TREZ = caracterele corespunzătoare codului BIC al Trezoreriei Statului;

d) yyy = codul de identificare unic al unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului;

e) cccccc = codul contului de disponibilități deschis potrivit planului de conturi al Trezoreriei Statului, respectiv codul contului prevăzut la art. 1 alin. (1);

f) xxxxxxx = 7 caractere reprezentând câmp hașurat cu litera X.

(2) Codul IBAN aferent contului prevăzut la art. 1 alin. (1), deschis la Trezoreria operativă centrală din cadrul Ministerului Finanțelor, este RO76TREZ999500901XXXXXX.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.893/2018 privind deschiderea contului unic pentru achitarea amenzilor contravenționale potrivit prevederilor Legii nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1105 din 27 decembrie 2018.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Florin-Alexandru Zaharia,
secretar de stat

București, 7 noiembrie 2025.
Nr. 1.823.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 295

din 15 septembrie 2025

Dosar nr. 2.705/1/2024

Mariana Constantinescu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
 Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile
 Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile
 Elena Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
 Lavinia Curelea — judecător la Secția I civilă
 Adina Georgeta Ponea — judecător la Secția I civilă
 Irina Alexandra Boldea — judecător la Secția I civilă
 Liviu Eugen Făget — judecător la Secția I civilă
 Mihaela Glodeanu — judecător la Secția I civilă
 Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă
 Cosmin Horia Mihăianu — judecător la Secția a II-a civilă
 Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă
 Diana Manole — judecător la Secția a II-a civilă
 Marcela Marta Iacob — judecător la Secția a II-a civilă
 Gabriela Elena Bogasiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Gheza Attila Farmathy — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Vasile Bîcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Ștefania Dragoe — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Bogdan Cristea — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 1 noiembrie 2024, în Dosarul nr. 6.955/118/2023, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă drepturile salariale cuvenite ofițerilor de poliție judiciară detașați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la Direcția Națională Anticorupție pot fi stabilite prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție corespunzător timpului servit în calitate de polițist, conform gradațiilor prevăzute la art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

8. Ulterior, Tribunalul Prahova — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 8 octombrie 2024, în Dosarul nr. 4.364/105/2023, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă ofițerii de poliție judiciară detașați în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de majorarea salariului de bază cu valoarea gradațiilor corespunzătoare timpului servit, prevăzută de art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

9. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și obiectul sesizării înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus conexarea Dosarului nr. 2.897/1/2024 la Dosarul nr. 2.705/1/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002)

Art. 10. — „(1) În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor de corupție, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție funcționează ofițeri de poliție, constituind poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție. (...)”

(8) Ofițerii și agenții de poliție judiciară, pe perioada numirii în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru ofițerii de poliție și agenții de poliție, cu excepțiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență. Atribuțiile prevăzute de lege pentru ministrul administrației și internelor privind drepturile și răspunderile ce revin ofițerilor și agenților de poliție judiciară se exercită de

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.705/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.955/118/2023 și de Tribunalul Prahova — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.364/105/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la termenul anterior s-a constatat că sesizările sunt admisibile, fiind amânată judecata cauzei în vederea verificării jurisprudenței Secției de contencios administrativ și fiscal, care a transmis un răspuns cu privire la orientarea în cadrul acestei secții.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor

procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție. Atribuțiile privind acordarea gradelor profesionale pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară se exercită de ministrul administrației și internelor, la propunerea procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție.”

11. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 120/2018, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016)

Art. 7. — „(1) În cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează, în limita posturilor prevăzute de lege, ofițeri și agenți de poliție detașați în vederea efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor date de lege în competența direcției.

(2) Detașarea ofițerilor și agenților de poliție judiciară se dispune la solicitarea procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism de către ministrul afacerilor interne, pe o perioadă de 6 ani, cu posibilitatea prelungirii din 3 în 3 ani, cu acordul acestora. (...)

(7) Ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru ofițerii de poliție și agenții de poliție, cu excepțiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, și beneficiază, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 11 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare. (...)

(9) Salarizarea ofițerilor și agenților de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) se realizează potrivit dispozițiilor legale aplicabile ofițerilor și agenților de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție. (...)”

12. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare* (Legea-cadru nr. 153/2017)

Anexa nr. V — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională — capitolul VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul justiției

Art. 22. — (...) „(3) Salariul de bază se stabilește potrivit prezentei anexe, cap. I lit. A nr. crt. 6 pentru agenții de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și cap. I lit. B nr. crt. 4 pentru ofițerii de poliție judiciară. Șefii de birou din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror adjunct din cadrul parchetului de pe lângă judecătoria, iar șefii de serviciu de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror în cadrul parchetului de pe lângă judecătoria. Ofițerii și agenții de poliție judiciară din Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de drepturile prevăzute în prezenta anexă. (...)

(4) Indemnizațiile de încadrare sau salariile de bază, precum și alte drepturi salariale ale personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se stabilesc de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, respectiv al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit legii.”

Anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională” —

capitolul II — Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională

Secțiunea a 2-a — Soldele de funcție și salariile de funcție

Art. 11. — „(1) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la 1-7 gradații, în raport cu timpul servit în calitate de personal militar, polițist și funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

(2) Soldele de funcție/Salariile de funcție prevăzute la cap. I din prezenta anexă sunt la gradația 0. (...)

(4) Intervalele de timp în funcție de care se acordă cele 7 gradații, precum și procentele corespunzătoare acestora, calculate la solda de funcție/salariul de funcție avută/avut la data îndeplinirii condițiilor de trecere în gradație și incluse în solda de funcție/salariul de funcție, sunt următoarele:

a) gradația I — de la 3 la 6 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție prevăzut la cap. I din prezenta anexă cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

b) gradația a II-a — de la 6 la 9 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

c) gradația a III-a — de la 9 la 12 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

d) gradația a IV-a — de la 12 la 15 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

e) gradația a V-a — de la 15 la 18 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

f) gradația a VI-a — de la 18 la 21 de ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

g) gradația a VII-a — peste 21 de ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție. (...)”

Secțiunea a 8-a — Salarizarea personalului militar, a polițiștilor și a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare detașați în afara instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională sau în regii autonome ori în companii naționale aflate în subordinea/coordonarea acestora, precum și salarizarea cadrelor militare și personalului civil de specialitate din structurile militare ale autorității judecătorești

§1. *Salarizarea personalului militar, a polițiștilor și a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare detașați în afara instituțiilor*

Art. 65. — „(1) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, detașați în afara instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională din care provin sau în regii autonome ori în companii naționale aflate în subordinea/coordonarea acestora beneficiază de următoarele drepturi salariale:

a) salariul de bază al funcției îndeplinite, indemnizații, premii, sporuri, precum și alte drepturi de natură salarială care se acordă personalului civil din entitățile unde își desfășoară activitatea, potrivit reglementărilor care se aplică în entitățile respective;

b) solda de grad/salariul gradului profesional deținut.

(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) lit. a) se plătesc de către entitățile unde personalul detașat își desfășoară activitatea.

(3) Drepturile prevăzute la alin. (1) lit. b) se plătesc de către instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională de unde personalul a fost detașat.

(4) În situația în care drepturile salariale lunare prevăzute la alin. (1) sunt mai mici decât cele ce li s-ar cuveni ca militari, polițiști sau funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare încadrați în instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, din care provin, pe funcții stabilite potrivit alin. (5), cei în cauză pot opta pentru soldele lunare, respectiv salariile lunare, corespunzătoare acestor funcții. În acest caz, diferența până la nivelul soldelor lunare, respectiv salariilor lunare cuvenite în calitate de personal militar, polițist sau funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare se acordă de către instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională de unde personalul a fost detașat.”

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-a invocat chestiunea de drept

A. Dosarul nr. 6.955/118/2023 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal

13. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 6.955/118/2023, reclamantul P.M.D. a chemat în judecată pe pârâta Direcția Națională Anticorupție, solicitând instanței să dispună obligarea pârâtei la:

a) calcularea și plata despăgubirilor reprezentând diferența dintre drepturile salariale ce includ majorarea salariului de bază cu valoarea gradațiilor corespunzătoare timpului servit în calitate de polițist, conform art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, și drepturile salariale încasate, începând cu luna octombrie 2020 și până la data trecerii în rezervă;

b) calcularea și plata sumelor reprezentând reactualizarea drepturilor solicitate, începând cu data scadenței lunare a fiecărei sume și până la data plății lor.

14. În motivare, reclamantul a susținut că a exercitat funcția de ofițer de poliție judiciară, cu grad profesional de comisar-șef în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, prin detașare de la Ministerul Afacerilor Interne.

15. După intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție a emis succesiv ordine prin care a stabilit cuantumul salariului de bază al reclamantului, fără să includă majorarea cu valoarea gradațiilor corespunzătoare timpului servit în calitate de polițist, conform art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

16. În acest context, a subliniat că salariul de bază a fost stabilit prin aplicarea gradațiilor corespunzătoare vechimii în muncă prevăzute de art. 10 din Legea-cadru nr. 153/2017, însă nu a fost avută în vedere vechimea în funcție/în specialitate.

17. Pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

18. În apărare, a susținut că salarizarea ofițerului de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție trebuie să fie similară cu cea a unui procuror cu grad de judecătore.

19. În continuare, a arătat că dreptul la acordarea celor 7 gradații prevăzute de art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă vechimea în funcție aplicabilă soldei de funcție, care însă nu se regăsește în sistemul de salarizare al ofițerilor de poliție judiciară detașați în structurile Ministerului Public.

B. Dosarul nr. 4.364/105/2023 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă

20. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova — Secția I civilă cu nr. 4.364/105/2023, mai mulți reclamânți au solicitat obligarea pârâtei Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism la calcularea și plata

despăgubirilor reprezentând diferența dintre drepturile salariale ce includ majorarea salariului de bază stabilit cu valoarea gradațiilor corespunzătoare timpului servit în calitate de polițiști, conform art. 11 din anexa nr. VI din Legea-cadru 153/2017, și drepturile salariale încasate, începând cu luna decembrie 2018 și pentru viitor, precum și actualizarea sumelor cuvenite cu rata inflației la care se adaugă dobânda legală penalizatoare.

21. În motivare, reclamânții au invocat motive similare celor din cererea de chemare în judecată înregistrată în Dosarul nr. 6.955/118/2023.

22. Pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca prescrisă, pentru pretențiile anterioare datei de 25 octombrie 2020, și ca neîntemeiată, pentru restul pretențiilor.

23. În apărare, a susținut că salarizarea în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 nu constituie o discriminare în sensul Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța Guvernului nr. 137/2000).

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

24. Completul de judecată din cadrul *Tribunalului Constanța* a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

25. În acest sens a menționat că problema de drept identificată prezintă un grad de dificultate ridicat, de natură a justifica intervenția instanței supreme, având în vedere că își are izvorul în reglementări nou-intrate în vigoare.

26. A mai arătat că reclamantul nu a solicitat recunoașterea beneficiului salarizării pe verticală corespunzător vechimii în funcția de procuror prevăzută la capitolul I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, ci de a beneficia de majorările corespunzătoare celor 7 gradații prevăzute de art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

27. Instanța de trimitere a apreciat că dezlegarea dată prin Decizia nr. 31 din 17 mai 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu vizează chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, fiind astfel îndeplinită condiția nestatuării anterioare a instanței supreme.

28. De asemenea, completul de judecată din cadrul *Tribunalului Prahova* a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților asupra chestiunii de drept

29. Părțile nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

VI. Punctele de vedere ale completurilor care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

30. Completul de judecată din cadrul *Tribunalului Constanța* a apreciat că drepturile salariale cuvenite ofițerilor de poliție judiciară detașați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la Direcția Națională Anticorupție nu pot fi stabilite prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție corespunzător timpului servit în calitate de polițist, conform gradațiilor prevăzute de art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

31. În acest sens a considerat că ofițerii de poliție judiciară pot beneficia de drepturile conferite de art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 prin majorarea salariului de funcție corespunzător timpului servit în calitate de polițist, conform gradațiilor prevăzute de textul de lege, numai la încetarea detașării la Direcția Națională Anticorupție, când aceștia revin

pe funcțiile corespunzătoare deținute în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

32. Completul de judecată din cadrul *Tribunalului Prahova* a apreciat că salarizarea ofițerilor de poliție judiciară pe perioada detașării în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se face potrivit reglementărilor care se aplică familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție”, prin trimiterea făcută de legiuitor la drepturile salariale cuvenite unui procuror cu grad de judecătorie, beneficiind numai de variațiile salariului de bază în funcție de indemnizația stabilită pentru vechimea de 0-3 ani, fără a putea acumula vechime în funcția vizată de cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

VII. **Jurisprudența instanțelor naționale**

33. Din răspunsurile transmise de instanțele consultate au rezultat două opinii.

34. Astfel, *într-o primă opinie* s-a apreciat că drepturile salariale cuvenite ofițerilor de poliție judiciară detașați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la Direcția Națională Anticorupție/Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi stabilite prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție corespunzător timpului servit în calitate de polițist, conform gradațiilor de la art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

35. S-a argumentat că, în condițiile în care nu pot acumula vechimea în funcție aplicabilă magistraților, ofițerii de poliție judiciară detașați la Direcția Națională Anticorupție/Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism acumulează vechimea relevantă pentru funcția de polițist, calculată potrivit timpului servit în această calitate, adică cele 7 gradații prevăzute în anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. De altfel, incidența art. 65 din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 nu exclude ca, pe perioada detașării la Direcția Națională Anticorupție/Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ofițerii de poliție judiciară să beneficieze de cele 7 gradații reglementate de art. 11 din anexa nr. VI la aceeași lege.

36. *Într-o a doua opinie* s-a apreciat că drepturile salariale cuvenite ofițerilor de poliție judiciară detașați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la Direcția Națională Anticorupție/Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu pot fi stabilite prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție corespunzător timpului servit în calitate de polițist, conform gradațiilor de la art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

37. S-a argumentat că, deși pe perioada detașării ofițerii de poliție judiciară acumulează o vechime relevantă pentru funcția de polițist, calculată potrivit timpului servit în această calitate corespunzător celor 7 gradații prevăzute în art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, drepturile salariale cuvenite acestora nu pot fi însă stabilite prin majorarea conform acestor gradații, față de conținutul art. 65 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. De altfel, art. 22 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește un regim derogatoriu în privința salarizării ofițerilor de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție/Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, nefiind permisă cumularea beneficiilor prevăzute de normele generale cu cele cuprinse în normele speciale, întrucât s-ar crea o *lex tertia*. Ca atare, ofițerii de poliție judiciară pot beneficia de drepturile conferite de art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin majorarea salariului de funcție corespunzător timpului servit în calitate de polițist, conform gradațiilor prevăzute de textul de lege, numai la încetarea detașării la Direcția Națională Anticorupție, când aceștia revin pe funcțiile corespunzătoare deținute în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

38. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizărilor conexe.

VIII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

39. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării.

IX. **Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție**

40. Prin Decizia nr. 31 din 17 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 27 iulie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în interpretarea și aplicarea principiului ierarhizării atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, potrivit art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la prevederile nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la același act normativ vizează aplicarea acestor dispoziții doar în ceea ce privește vechimea în muncă, nu și vechimea în funcție.

X. **Raportul asupra chestiunii de drept**

41. Doi dintre judecătorii-raportori au apreciat că sesizările conexe sunt admisibile, propunând dezlegarea chestiunii de drept în sensul că, pe perioada detașării, drepturile salariale cuvenite ofițerilor de poliție judiciară detașați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la Direcția Națională Anticorupție și/sau Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu pot fi stabilite prin raportare la art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Al treilea judecător-raportor a apreciat că sesizările conexe sunt inadmisibile.

XI. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

XI.1. **Asupra admisibilității sesizărilor**

42. Temeiul sesizărilor conexe este reprezentat de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

43. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar în conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol, „prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

44. Astfel, conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „dacă, în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de

Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

45. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că declanșarea procedurii hotărârii prealabile, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare a art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

46. Verificând îndeplinirea cumulativă a acestor condiții de admisibilitate, se constată că procesele în care au fost formulate sesizările conexate au ca obiect obligarea pârâților autorități publice la calcularea și plata despăgubirilor reprezentând diferența dintre drepturile salariale ce includ majorarea salariului de bază cu valoarea gradațiilor corespunzătoare timpului servit în calitate de polițist, conform art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, și drepturile salariale încasate.

47. Rezultă, așadar, că instanțele de trimitere au fost investite cu soluționarea unor litigii care se înscriu în domeniul de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel cum este acesta descris prin art. 1 alin. (1) și (2) din actul normativ menționat, reclamantii făcând parte din categoria personalului plătit din fonduri publice, respectiv ofițeri de poliție judiciară detașați în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, respectiv al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

48. Titularii sesizărilor sunt investiți cu soluționarea cauzei în fond, în virtutea competenței legale conturate de dispozițiile art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, raportate la cele ale art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

49. În mod neîndoielnic, lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în cazul ofițerilor de poliție judiciară detașați, reprezintă premisa fundamentală pentru soluționarea obiectului dedus judecătii, verificându-se și condiția de admisibilitate ca de chestiunea de drept sesizată să depindă soluționarea pe fond a litigiului.

50. De asemenea, întrebarea prealabilă, aceeași în ambele sesizări conexate, nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici nu constituie obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. Se impune a fi menționat că Decizia nr. 31 din 17 mai 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a privit lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv dacă, pentru personalul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la prevederile nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la același act normativ vizează aplicarea acestor dispoziții doar în ceea ce privește vechimea în muncă, nu și vechimea în funcție.

51. Cu alte cuvinte, problema juridică ce s-a impus a fi soluționată prin intermediul mecanismului anterior de unificare a practicii judiciare a vizat situația ofițerilor de poliție judiciară detașați în cadrul structurilor speciale din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv dacă, prin asimilarea făcută de legiuitor din punctul de vedere al salarizării, beneficiază și de vechimea în funcție specifică magistraților, raționamentul judiciar fiind expus în rezolvarea principală a chestiunii de drept respective.

52. În sesizările de față, raportat la obiectul dedus judecătii, prin care ofițerii de poliție judiciară detașați în cadrul structurilor speciale de parchet solicită calcularea salariului de bază prin acordarea gradațiilor aferente timpului servit în calitate de polițist, se solicită a fi interpretate atât prevederile art. 11 din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională”, în considerarea celor expuse în cadrul Deciziei nr. 31 din 17 mai 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cât și ale art. 65 din secțiunea a 8-a cap. II din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, incident în ceea ce privește salarizarea polițiștilor detașați în afara instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională.

53. Cât privește condiția distinctă de admisibilitate, aceea ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”, se reține că admisibilitatea investiției Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu poate fi desprinsă de condiția existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile, nefiind posibilă investirea instanței supreme asupra oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acțiunii deduse judecătii instanței de trimitere. O interpretare contrară ar rezuma rolul instanțelor de drept comun la o simplă și mecanică activitate „de trimitere” și de „preluare” apoi, în hotărârile acestora, a dezlegărilor date în mecanismul hotărârii prealabile, în timp ce Înaltei Curți de Casație și Justiție i-ar atribui funcții similare instanței care judecă prin delegare.

54. Sintagma „chestiune de drept” nu poate fi sinonimă cauzei acțiunii, ci are un caracter autonom, iar condițiile ce trebuie verificate pentru constatarea existenței sale sunt cele conturate în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519-521 din Codul de procedură civilă. Cerința ca dezlegarea problemei de drept să reflecte o dificultate considerabilă este subsumată logic condițiilor de admisibilitate a sesizărilor formulate atât în temeiul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, cât și în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, de vreme ce prin aceste mecanisme instanța supremă realizează nemijlocit funcția de asigurare a unei jurisprudențe unitare, hotărârea prealabilă reprezentând un mijloc eficient de a preveni apariția practicii neunitare, în contextul în care instanțele de trimitere se confruntă cu chestiuni de drept ce au aptitudinea de a constitui izvor al jurisprudenței neunitare, prin caracterul neclar, incomplet sau echivoc al normelor în analiză.

55. Ținând cont de cele expuse anterior, se constată că sesizarea formulată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 6.955/118/2023 exprimă, în mod neîndoielnic, modalitatea duală de abordare a problemei juridice, potențial generatoare de practică neunitară.

56. Astfel, pe de o parte, interpretarea și aplicarea art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin care *personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la 1-7 gradații, în raport cu timpul servit în calitate de personal militar, polițist și funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare, calculate la solda de funcție/salariul de funcție avută/avut la data îndeplinirii condițiilor de trecere în gradație*, se realizează în virtutea considerentelor expuse în paragrafele 93 și 96 din Decizia nr. 31 din 17 mai 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

57. În această orientare, exprimată în cadrul unor hotărâri judecătorești definitive, s-a apreciat că menționarea în cuprinsul unei decizii de interpretare obligatorie a prevederilor indicate anterior este suficientă pentru a concluziona asupra dreptului reclamantilor la obținerea gradațiilor în raport cu timpul servit în calitate de polițist, pe perioada detașării și la recalcularea salariului de bază.

58. Pe de altă parte, într-o orientare diametral opusă, exprimată și de Tribunalul Constanța în cuprinsul sesizării, s-a apreciat că decizia de interpretare obligatorie vizează o altă ipoteză decât cea din prezenta cauză, iar trimiterile la prevederile art. 11 alin. (4) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 realizate în cuprinsul considerentelor pot fi avute în vedere în cazul ofițerilor de poliție judiciară detașați numai la revenirea în unitățile din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Salarizarea acestei categorii de personal a fost reglementată la art. 65 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, care nu include și gradațiile în modul de determinare a salariului de bază.

59. În atare situație, divergența jurisprudențială se conturează pe fondul unei interpretări diferite date de instanțele de judecată prevederilor art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 la care s-a făcut trimitere în paragrafele 93 și 96 din Decizia nr. 31 din 17 mai 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dar și față de art. 65 din secțiunea a 8-a cap. II din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, incident în ceea ce privește salarizarea polițiștilor detașați în afara instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională.

60. Aceasta în contextul în care, deși instanța supremă a reținut că personalul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază, pe orizontală, de gradația rezultată din cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, iar pe verticală, de gradația rezultată din art. 11 alin. (4) din anexa nr. VI la aceeași lege, confirmând că perioada în care au fost detașați este acumulată ca vechime pentru funcția de poliție deținută, pe de o parte, a recunoscut acest drept în condițiile și cu respectarea legii, iar, pe de altă parte, nu și-a propus a lămuri regimul juridic al gradațiilor și condițiile în care pot fi acordate pe perioada detașării acestei categorii, nefiind o chestiune subsumată limitelor sesizării și nici obiectului dedus judecării.

61. Modalitatea de interpretare și aplicare a considerentelor expuse în cadrul deciziei de interpretare obligatorie, determinând, astfel, pronunțarea unor hotărâri judecătorești definitive, dar și formularea unor opinii teoretice diametral opuse în cadrul colectivelor de judecători consultate, atrage necesitatea soluționării pe fond a sesizărilor, din nevoia de asigurare a uniformității jurisprudențiale.

62. O atare problemă prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame rezolvarea ei de principiu, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării. Aceasta în contextul în care textul de lege ce se solicită a fi interpretat este aplicabil și altor categorii profesionale, astfel că funcția mecanismului procesual al întrebării prealabile se poate realiza în acest stadiu, prin preîntâmpinarea extinderii jurisprudenței neunitare.

63. În considerarea acestor argumente, față de împrejurarea că sesizarea formulată de Tribunalul Prahova, chiar dacă nu excelează asupra caracterului formal, anteamază aceeași chestiune de drept, ce se impune a fi lămurită într-o manieră unitară, se constată că sunt îndeplinite cerințele de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024. În acest context, urmează să se dezlege modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la categoria profesională a ofițerilor de poliție judiciară detașați în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, atât în lumina celor expuse în Decizia nr. 31 din 17 mai 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cât și a art. 65 din secțiunea a 8-a cap. II din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, incident în ceea ce privește salarizarea polițiștilor detașați în afara instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională.

XI.2. Asupra fondului sesizărilor

64. Așa cum s-a antamat cu prilejul cercetării admisibilității sesizărilor, acestea vizează modul de interpretare și aplicare atât a prevederilor art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru situația particulară a ofițerilor de poliție judiciară, detașați în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, salariați conform art. 65 din secțiunea a 8-a cap. II din anexa nr. VI din aceeași lege, aplicabil polițiștilor detașați în afara instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională, cât și a art. 22 alin. (3) din secțiunea a 6-a cap. VIII și nr. crt. 4 lit. B cap. I din anexa nr. V din același act normativ, în lumina celor expuse în Decizia nr. 31 din 17 mai 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

65. Cu titlu preliminar, se impune a fi menționat că Decizia nr. 31 din 17 mai 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a avut la origine un litigiu în care reclamanții, ofițeri de poliție judiciară detașați în cadrul structurii speciale de parchet, au solicitat anularea ordinului emis de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție și obligarea la emiterea unui nou ordin prin care să fie calculate salariile, cu luarea în calcul a vechimii în funcție prin asimilare cu vechimea unui magistrat, prevăzută la cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V din Legea-cadru nr. 153/2017.

66. Prin decizia pronunțată, în interpretarea și aplicarea principiului ierarhizării atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiasi domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, potrivit prevederilor art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că, „în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la prevederile nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la același act normativ vizează aplicarea acestor dispoziții doar în ceea ce privește vechimea în muncă, nu și vechimea în funcție”.

67. În cuprinsul raționamentului judiciar expus în decizia menționată anterior, s-a reținut că: „91. Salarizarea agenților și ofițerilor de poliție judiciară din cadrul celor două structuri speciale de parchet este reglementată prin trimiterile făcute de legiuitor la drepturile salariale cuvenite unui procuror cu grad de judecătore. 92. Această categorie a polițiștilor, al cărei salariu a fost determinat prin trimitere la salariul de bază corespunzător celui reglementat pentru funcția de procuror cu grad de judecătore, nu beneficiază decât de variațiile salariului de bază în funcție de indemnizația stabilită pentru vechimea de 0-3 ani, întrucât nu există nicio normă care să dea relevanță vechimii în funcția de ofițer ori agent de poliție, acumulată în cele două structuri de parchet. 93. Prin exercitarea activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție ori Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, agenții și ofițerii de poliție detașați la acestea nu pot acumula vechime în funcția vizată de cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, rămânând din perspectiva textului legal cu o vechime de «0» ani, ci acumulează o vechime relevantă pentru funcția de poliție deținută, calculată potrivit timpului servit în această calitate, adică cele 7 gradații prevăzute în anexa nr. VI la aceeași lege.”

68. Determinantă în preambulul raționamentului judiciar este următoarea observație: deși instanța supremă a concluzionat că personalul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază, pe orizontală, de gradația rezultată din cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, iar pe verticală, de gradația rezultată din art. 11 alin. (4) din anexa nr. VI la aceeași lege, confirmând că perioada de detașare este avută în vedere la stabilirea gradațiilor pentru timpul servit ca polițist, pe de o parte, a recunoscut acest drept în condițiile și cu respectarea legii, iar, pe de altă parte, nu și-a

propus a lămurii regimul juridic al gradațiilor și condițiile în care pot fi acordate pe perioada detașării, nefiind o chestiune subsumată limitelor sesizării și nici obiectului dedus judecării.

69. Considerentele exprimate în cuprinsul deciziei de interpretare obligatorie, prezentate într-o succesiune logică, realizează raționamentul juridic pe care se întemeiază soluția pronunțată cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, astfel că trebuie privite într-un ansamblu unitar de argumente, prin raportare la circumstanțele concrete, particulare ale litigiului, ce au condus la necesitatea declanșării mecanismului reglementat de dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

70. Pornind de la această observație, beneficiul gradațiilor rezultat din art. 11 alin. (4) din anexă nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru personalul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se impune a fi analizat din perspectiva concretă, particulară a litigiilor cu care au fost învestite instanțele de trimitere, în corelare cu statutul categoriei de personal din care fac parte reclamanții, dar și cu principiile generale și speciale ce guvernează în materia salarizării personalului plătit din fondurile publice, aplicabile situațiilor prezente.

71. Cât privește reglementarea statutului ofițerilor de poliție judiciară, trebuie avut în vedere cadrul normativ general reprezentat de dispozițiile art. 10 din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ce fac trimitere la prevederile Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 360/2002).

72. Astfel, raportul de serviciu al polițistului se poate modifica prin detașare [art. 27¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 360/2002], operațiune ce constă în schimbarea temporară a locului de muncă și exercitarea atribuțiilor în cadrul altor unități/structuri din Ministerul Afacerilor Interne ori la alte instituții sau autorități publice, la solicitarea acestora. Detașarea se dispune în interesul unității în cadrul căreia polițistul urmează să își desfășoare activitatea (art. 27⁸ din Legea nr. 360/2002).

73. În vederea modificării raportului de serviciu, polițistul se numește într-un stat de organizare, denumit în continuare *stat anexă* (art. 27⁴ din Legea nr. 360/2002). Detașarea polițistului la instituțiile din sistemul de apărare națională, ordine publică și securitate națională, la alte autorități și instituții publice se realizează după numirea în statul anexă constituit în acest scop (art. 27¹⁰ din Legea nr. 360/2002). *Încetarea detașării*, realizată potrivit art. 27¹⁰ alin. (1), determină revenirea polițistului în unitatea din care a plecat, în vederea *numirii în funcție* potrivit art. 27³¹ (art. 27¹¹ din Legea nr. 360/2002).

74. Pentru situația particulară a ofițerilor de poliție detașați în cadrul Direcției Naționale Anticorupție trebuie avut în vedere cadrul normativ special reprezentat de prevederile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind înființarea structurii speciale de parchet, prin care: „În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor de corupție, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție funcționează ofițeri de poliție, constituind poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție.

(2) Ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) își desfășoară activitatea numai în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, sub autoritatea exclusivă a procurorului șef al acestei direcții. (...)

(5) Detașarea ofițerilor și a agenților de poliție judiciară în cadrul Direcției Naționale Anticorupție se face, la propunerea nominală a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, prin ordin al ministrului administrației și internelor, iar numirea acestora în funcții se face prin ordin al procurorului șef al acestei direcții.

(6) Ofițerii și agenții de poliție judiciară sunt detașați în interesul serviciului pe o perioadă de 6 ani, cu posibilitatea prelungirii detașării în funcție, cu acordul acestora. (...)

(7) Ofițerii și agenții de poliție judiciară nu pot primi de la organele ierarhic superioare nicio însărcinare.

(8) Ofițerii și agenții de poliție judiciară, *pe perioada numirii în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru ofițerii de poliție și agenții de poliție*, cu excepțiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență. Atribuțiile prevăzute de lege pentru ministrul administrației și internelor privind drepturile și răspunderile ce revin ofițerilor și agenților de poliție judiciară se exercită de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție.”

75. O reglementare similară a fost prevăzută și în art. 9¹ din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, astfel cum a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal.

76. Ulterior a fost preluată în art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, respectiv: „(1) În cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează, în limita posturilor prevăzute de lege, ofițeri și agenți de poliție *detașați* în vederea efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor date de lege în competența direcției.

(2) Detașarea ofițerilor și agenților de poliție judiciară se dispune la solicitarea procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism de către ministrul afacerilor interne, pe o perioadă de 6 ani, cu posibilitatea prelungirii din 3 în 3 ani, cu acordul acestora.

(3) *Numirea în funcții* a ofițerilor și agenților de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) se face prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. (...)

(5) Pe durata detașării ofițerii și agenții de poliție judiciară nu pot primi de la organele ierarhic superioare nicio însărcinare. (...)

(7) Ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru ofițerii de poliție și agenții de poliție, cu excepțiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, și beneficiază, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 11 și art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Atribuțiile prevăzute de lege pentru ministrul afacerilor interne privind drepturile și răspunderile ce revin ofițerilor și agenților de poliție judiciară detașați se exercită de procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

(9) *Salarizarea ofițerilor și agenților de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) se realizează potrivit dispozițiilor legale aplicabile ofițerilor și agenților de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.*”

77. Din economia dispozițiilor legale expuse anterior rezultă că ofițerilor de poliție judiciară, detașați în cadrul structurilor distincte ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, li se consacră un statut special, mixt, în sensul în care operează o modificare temporară a locului muncii și a raportului de subordonare, prin numirea în noua funcție, dar se mențin drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru ofițerii de poliție, așa cum ele decurg din legislația specifică, inclusiv dreptul la un salariu lunar și alte drepturi bănești.

78. Din cadrul normativ expus anterior s-ar putea deduce că, în materia salarizării ofițerilor de poliție judiciară detașați în structurile speciale de parchet, se mențin drepturile prevăzute de legiuitor pentru funcționarii publici cu statut special din unitățile Ministerului Afacerilor Interne, aflați sub incidența Legii nr. 360/2002, respectiv salariul lunar, cu includerea tuturor

componentelor menționate de art. 4 din secțiunea a 2-a cap. II din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, specifică Familiei ocupaționale de funcții bugetare „Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională”, printre care și gradațiile aferente timpului servit ca polițist, detaliate de prevederile art. 11 din aceeași anexă.

79. Însă, privind retrospectiv evoluția legislativă în materia salarizării ofițerilor de poliție judiciară detașați în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, aplicabilă în mod corespunzător și celor detașați în cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, se observă că Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 161/2003*), a condus la o schimbare de optică legislativă, respectiv acordarea unei *indemnizații*, echivalentă cu cea a unui magistrat cu grad de curte de apel, *aceasta reprezentând unica formă de salarizare* (art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, în forma modificată prin Legea nr. 161/2003).

80. Începând cu intrarea în vigoare a acestui act normativ, determinat de importanța deosebită a activității prestate, legiuitorul a înțeles să instituie o derogare totală în materia salarizării ofițerului de poliție judiciară detașat în structura specială de parchet. Astfel, se renunță la sistemul prevăzut de Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, sistem care opera cu noțiunile de soldă de funcție, soldă de grad, soldă de merit, indemnizație de comandă, gradații și indemnizație de dispozitiv.

81. În cuprinsul actului normativ cu caracter special se reglementează în favoarea ofițerului de poliție judiciară o indemnizație într-un quantum fix și net superior, menționându-se, în mod expres, că reprezenta unica formă de salarizare.

82. Ulterior, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006*), păstrează noțiunea de *salariu de bază* pentru ofițerii de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, stabilit, conform nr. crt. 28 de la lit. A din anexă, la nivelul indemnizației obținute de un judecător, procuror cu grad de judecătorie, vechime peste 3 ani. În același timp, *menține* în favoarea acestora și drepturile prevăzute în anexa nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, de exemplu, salariul pentru gradul profesional și gradațiile prevăzute de art. 9 alin. (1) din același act normativ.

83. Această modalitate de reglementare instituie, pentru ofițerul de poliție judiciară detașat în cadrul structurilor speciale de parchet, un sistem mixt de salarizare, compus din salariul de bază determinat potrivit legii de salarizare a personalului din Justiție, precum și din sporurile, gradele, gradațiile, indemnizațiile prevăzute de legea privind salarizarea polițiștilor.

84. Legea-cadru nr. 153/2017 menține sistemul mixt de salarizare, dar într-o variantă diferită față de cea anterioară. În raport cu prevederile art. 10 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 se impun a fi avute în vedere, în principal, dispozițiile din anexa nr. VI specifică Familiei ocupaționale de funcții bugetare „Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională”, care în cap. II secțiunea a 8-a, dedicată salarizării polițiștilor detașați în afara instituțiilor, art. 65 menționează următoarele: polițiștii, detașați în afara instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională

beneficiază de următoarele drepturi salariale: a) *salariul de bază al funcției îndeplinite, indemnizații, premii, sporuri, precum și alte drepturi de natură salarială* care se acordă personalului civil din entitățile unde își desfășoară activitatea, potrivit reglementărilor care se aplică în entitățile respective; b) *salariul gradului profesional deținut*. (2) Drepturile prevăzute la alin. (1) lit. a) se plătesc de către entitățile unde personalul detașat își desfășoară activitatea. (3) Drepturile prevăzute la alin. (1) lit. b) se plătesc de către instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională de unde personalul a fost detașat.

85. În considerarea acestor prevederi, aplicabile funcționarilor publici cu statut special detașați în afara instituțiilor de apărare și ordine publică, în cuprinsul art. 22 alin. (3) din secțiunea a 6-a cap. VIII din anexa nr. V — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională, pentru ofițerii de poliție judiciară detașați în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism s-a reglementat, în mod expres, un *salariu de bază*, stabilit la nivelul indemnizației de încadrare pentru funcția de procuror din cadrul parchetului de pe lângă judecătoria, baza 0-3 ani. Tot în favoarea acestei categorii de personal au fost menționate și *drepturile prevăzute în prezenta anexă* (de exemplu, spor pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, spor de confidențialitate, spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică).

86. Interpretând literal normele juridice cuprinse în Legea-cadru nr. 153/2017, identificate anterior, concluzia care se desprinde este aceea că, pentru ofițerii de poliție judiciară detașați în cadrul structurilor speciale de parchet, salariul de bază al funcției prestate, sporurile, precum și alte drepturi de natură salarială sunt cele prevăzute în anexa nr. V din această lege, achitate corespunzător numirii în funcție de către entitatea în interesul căreia a fost efectuată detașarea.

87. Este de amintit că interpretarea literală (declarativă) este impusă de concluzia că între formularea literală (lingvistică) a normei civile și conținutul său real există o concordanță deplină și perfectă. În consecință, norma juridică nu poate fi aplicată nici extensiv, pentru a include alte situații practice necuprinse în ipoteza acesteia, și nici restrictiv, pentru a exclude anumite situații practice aparent cuprinse în ipoteza sa, deoarece *lex dixit quam voluit*.

88. În procesul de decelare a voinței legiuitorului se impune a se observa că nu există niciun indiciu în conținutul textelor legale precitate, care să susțină o altă interpretare. Or, în lipsa unei mențiuni exprese a legiuitorului, în sensul calculării salariului de bază și prin raportare la gradațiile identificate în art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru ofițerii de poliție judiciară detașați, salarizarea acestora nu poate fi acordată decât în condițiile prevăzute în art. 65 din secțiunea a 8-a cap. II al anexei nr. VI coroborat cu art. 22 alin. (3) din secțiunea a 6-a cap. VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

89. Aceasta întrucât *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, iar introducerea de către interpret a unor drepturi suplimentare, de natura gradațiilor pentru timpul servit în calitate de polițist, ar însemna o adăugare la textul art. 65 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, aspect neîngăduit, în lipsa unei prevederi exprese în acest sens.

90. De altfel, atunci când legiuitorul a dorit să stabilească anumite drepturi bănești în favoarea ofițerilor de poliție judiciară detașați, a folosit o exprimare explicită în acest sens, aspect care rezultă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, ale cărei prevederi au fost menționate anterior.

91. Mai trebuie avut în vedere faptul că acordarea gradațiilor pentru timpul servit ca polițist, în conformitate cu prevederile art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, se realizează prin raportare la salariul de funcție prevăzut pentru polițiștii și funcționarii publici cu statut special din instituțiile publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională în cap. I din anexa nr. VI la aceeași lege. Lecturând

această din urmă reglementare, se constată că legiuitorul identifică, într-un tabel ierarhizat, drepturi salariale individualizate fiecărei funcții corespunzătoare câte unui grad din instituțiile publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională (spre exemplu: pentru funcții corespunzătoare gradului de subinspector de poliție este prevăzut un minimum de 4.087 lei și un maximum de 4.259 lei, pentru funcții corespunzătoare gradului de comisar de poliție este prevăzut un minimum de 5.212 lei și un maximum de 5.528 lei).

92. Acest salariu de funcție, spre deosebire de salariul de bază prevăzut de art. 22 alin. (3) din secțiunea a 6-a cap. VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 în același quantum pentru toți ofițerii de poliție judiciară detașați, este diferențiat, chiar în cadrul aceleiași categorii (spre exemplu, ofițeri de poliție), în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea.

93. Or, gradația se raportează la aceste salarii de funcții ierarhizate tabelar, iar nu la orice alt salariu de bază acordat ofițerului de poliție judiciară detașat la alte instituții decât cele din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

94. Formula de calcul reglementată de art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 are ca reper salariul de funcție, distinct ca natură juridică și quantum față de salariul de bază prevăzut în anexa nr. V la aceeași lege, astfel că nu s-ar

putea accepta o analogie între cele două salarii, pentru a schimba paradigma textului de lege, în absența unei reglementări exprese (așa cum se menționează, în cazul judecătorilor și procurorilor militari, că indemnizația de încadrare reprezintă solda de funcție), după cum nu se pot cumula beneficii prevăzute în norma cu caracter general și cele cuprinse în dispozițiile speciale.

95. Într-un ultim argument, ofițerii de poliție judiciară detașați în cadrul structurilor speciale de parchet au posibilitatea de a opta pentru salariile lunare, corespunzătoare acestor funcții, care să includă și gradațiile corespunzătoare timpului servit în calitate de polițist, opțiune conferită prin art. 65 alin. (4) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

96. Concluzionând, textele legale nu pot fi extinse peste înțelesul lor literal și, în consecință, majorarea salariului de funcție, corespunzător timpului servit în calitate de polițist, pentru ofițerii de poliție judiciară detașați în cadrul structurilor speciale de parchet, așa cum prevăd dispozițiile art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru ofițerii de poliție judiciară ce prestează activitate în unitățile Ministerului Afacerilor Interne, nu poate fi realizată, forma de salarizare a acestei categorii de personal, pe perioada detașării, fiind exclusiv cea prevăzută în art. 65 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 coroborat cu art. 22 alin. (3) din secțiunea a 6-a cap. VIII al anexei nr. V la aceeași lege.

97. Pentru aceste motive, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizările conexe formulate de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.955/118/2023 și de Tribunalul Prahova — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.364/105/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

Pe perioada detașării, drepturile salariale cuvenite ofițerilor de poliție judiciară detașați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne la Direcția Națională Anticorupție și/sau Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu pot fi stabilite prin raportare la articolul analizat.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎN ALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Cristian Balacciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

